

"איש נחבא אל הכלים"

אדם נולד, אדם נפטר – ובין לבין הוא חי את
חיי מתוך בחירה, מתוך יד הגורל, מתוך
כוחות עליון. יעקב חי את חיי באשדות
מתוך בחירה – וגם בחר את עבודתו מרצון –
איש צנוע "נחבא אל הכלים" תרתי משמע –
אנחנו – זוכרים אותך במכונת הכלים הרי
שם רואים ושומעים ויודעים כמעט הכל –
מברכים את כולם לשלום וגם כולם אומרים
לך בוקר טוב, שלום, תודה וגם מה שלומך –
מקום מרכזי = צדדי – כאילו לא נראה אבל
רואה ושומע ויודע.

ליעקב ורחל ז"ל – כמו הזוג מהתנ"ך –
מראשוני אבותינו היה ויש ויהיה בן – דוד –
דודו אנחנו קורים לך. דודו הדליק את האור
לרחל ויעקב ועד סוף ימי רחל, הוא זה
שהביא לה את החיוך, ועד סוף ימיך יעקב
עד עצם היום הזה הוא זה שהביא לך גאווה
רבה וטעם לחייך.

דודו טיפל בקירבה רבה באביו יעקב והיה
מוביל אותו לפניו, ותולך לצידו – כאומר לו:
"אל תדאג אבא, אני כאן".

בין טוב אתה דודו וכך יהיו ילדיך אליך –
הנכדים של יעקב ורחל.

אדם נולד, אדם נפטר – ובין לבין הוא חי את
חיי מתוך אהבה לבנו – למשפחתו – גם
למקום, לקיבוץ, לאשדות שזה הבית.

מי מאיתנו יודע את כל סודות ותולדות חיינו
בתוך נפשו וליבו של יעקב – איש צנוע –
"נחבא אל הכלים" נאסף אל עמו – ויקירינו,
ומשפחתו בארץ וחבריו בקיבוץ – ינצרו את
זכרו לעד בנפשם.

תודה לך דודו על היותך – יהא זכרו של אבא
בליבך לעד.

שרהליה שרון